

Опис порожнини

Грот розташований на південному березі Тарханкутського півострова, приблизно за 2 км на схід від урочища Атлеш, за 1100 м на схід від арки Атлеш, за 30 м на схід від Ленивого пляжу. Це східний грот групи гротів "Три сестри". Координати гроту 45° 20' 04,12", 32° 34' 06,58"

Грот ПК-352 є абразійною порожниною. Грот розташований на території Отлеської спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 46,5 м; площа – 404 м²; об'єм – 2385 м³.

Грот являє собою дві, поруч розташовані, великі, а східна навіть величезна, хвилеприбійні ніші, вироблені по тріщинах напластування у зоні ослабленої вертикальними тріщинами. У тупикових частинах грата і покрівлі ці зони тріщинуватості добре проглядаються. Грот складається з двох частин, двох типових абразійних гротів, з'єднаних між собою невеликим проходом, опрацьованим абразійними процесами по тріщині паралельної береговому обриву. Обидві частини гроту закладено в одному напрямку.

Західна частина гроту має менші розміри. Дно її сильно завалено брилами і валунами. Але можливо воно й закладено вище дна східної частини гроту, тому що з боку західного входу та з боку проходу до східної частини гроту, під водою, фіксуються скельні уступи, а може, щільні навали каміння. Прохід між західною та східною частинами гроту має невелику ширину, зате велику висоту, до 4,8 м (1,7 м над водою).

Східна частина гроту в кілька разів більша за західну. Вона перевершує західну і за висотою досягає тут 14 м (3 м під водою). Найдальша частина і східна сторона грата піднесені вище за рівень моря, особливо ніші, дно яких закладено на висоту 1-1,5 м над морем. Мабуть, це релікти карстових каверн. У найдальшій частині видно глибовий навал. Стіни нерівні, з великими виступами та западинами по тріщинних зонах. У цьому місці, мабуть, відбувається інтенсивне зростання гроту в довжину. Максимальна висота гроту 13,5 м (з них 3 метри нижче за рівень моря) спостерігається на східному вході. Максимальна ширина гроту – 19 м, там же.

Покрівля грота грубо параболічна, складної форми, по шаруватості вапняку. Стіни гроту нерівні, слабо згладжені. Дно майже рівне, що слабо піднімається від входу в глибину. У стінах грота, у його підводній частині, спостерігаються невеликі ніші, лише на рівні води часті скельні уступи. У районі перетину перерізів В і З, у покрівлі знаходиться округле каміноподібне утворення.

Грот закладений у середньо-сарматських масивних, неясно шаруватих вапняках білого та жовтувато-білого кольору. У деяких прошарках вапняк косослоистий, що добре видно на препарованих абразією ділянках. Дно грота вкрите піском, плоскими обкатаними валунами, галькою та черепашкою. У західній частині грота, все дно завалено валунами та брилами вапняку.

Майже все дно грота затоплено морем. Вище рівня води знаходяться лише кілька невеликих скельних уступів. Глибина води на вході 3м, далі зменшується до 2,2 та 1,7 м. У західній частині гроту, глибина набагато менша – 0,4-1,0 м.

Стіни гроту, у нижній частині, до висоти приблизно 4м, покриті чорним лишайником. Особливо інтенсивні чорні покриви спостерігаються у середній частині гроту. У глибині його і на вході (поза межами гроту) чорного лишайника набагато менше. Вся решта поверхні гроту, вище і в проміжках між чорними плямами, покрита нальотом мікроскопічних зелених водоростей, місцями дуже інтенсивного зеленого забарвлення. На рівні води видно смугу коричневих мікроскопічних водоростей. На скельних уступах, розташованих ближче до виходів, ростуть невеликі жорсткі кущики червонувато-бурих водоростей.

Грот недоступний лише у штормову погоду.

Грот широко відомий людям, демонструється під час човнових екскурсій. Туристам показують з моря три розташовані поруч великі входи в гроти під назвою гротів «Три сестри» (іноді грота «Смарагове місто»).

Грот було задокументовано 30.07.2010 р. Проніним В., Пуньком Д., Ощепковим О., Левченком О.
та Биковою Ю

Опис складено. Проніним К.